

Astfel, operatorii din sectorul alimentar, producători sau utilizatori ai plantelor și ai extractelor din plante cunosc cu certitudine care sunt proprietățile favorabile sănătății întemeiate pe dovezi științifice general admise (cele 222 de mențiuni de sănătate autorizate deja) pe care le pot utiliza în cadrul produselor lor, dar nu au fost informați în mod identic (prin intermediul unui regulament) cu privire la soarta mențiunilor nepreluare în lista mențiunilor autorizate: dacă sunt în curs de evaluare sau dacă necesită o evaluare mai aprofundată, dacă sunt respinse sau dacă sunt sau nu sunt autorizate, în ce termen și în ce termen.

(<sup>1</sup>) JO L 136, p. 1

(<sup>2</sup>) JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244.

### Recurs introdus la 8 august 2012 de Rosella Conticchio împotriva Ordonanței din 12 iulie 2012 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-22/11, Conticchio/Comisia

(Cauza T-358/12 P)

(2012/C 295/55)

Limba de procedură: italiana

#### Părțile

Recurentă: Rosella Conticchio (Roma, Italia) (reprezentanți: R. Giuffrida și A. Tortora, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

#### Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 12 iulie 2012 în cauza F-22/11, Conticchio/Comisia;
- admiterea capetelor de cerere formulate de recurentă în primă instanță;
- în subsidiar, în măsura în care instanța consideră oportun și necesar, trimiterea cauzei la Tribunalul Funcției Publice spre rejudecare pentru a se pronunța cu privire la capetele de cerere formulate de recurentă în primă instanță;
- declararea acțiunii cu privire la care a fost pronunțată ordonanța atacată admisibilă și fondată în integralitatea sa și fără vreo excepție;
- obligarea intimatului la plata către recurentă a tuturor cheltuielilor de judecată și a onorariilor suportate de aceasta din urmă și inerente soluționării cauzei atât în primă instanță cât și în recurs.

#### Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs privește Ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 12 iulie 2012 în cauza F-22/11, prin care a fost respinsă, în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată, o acțiune având ca obiect în principal anularea deciziei de calculare a pensiei pentru limită de vârstă a recurente.

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv: „Încălcarea principiului bunei-credințe, corectitudinii și imparțialității — inexistența unei reprezentări clare a domeniului de aplicare al anumitor dispoziții și practici urmate de Comisie în raporturile sale cu angajații”.

În această privință, se arată că în ordonanța atacată se reține că susținerile recurente sunt vădit neîntemeiate și se decide în sensul caracterului atacabil al fișei de salariu corespunzătoare lunii ianuarie a anului 2010, dată de la care aceasta ar fi luat cunoștință despre propria situație. Cu toate acestea, fișa de plată menționată nu este un act prin care a fost adoptată o decizie și nu este atacabilă în mod autonom, întrucât nu este decisivă în ceea ce privește situația pe care recurenta ar fi avut-o la momentul pensionării. Potrivit unei jurisprudențe constante, este unanim recunoscut că fișa de salariu, fiind o decizie administrativă de natură contabilă, nu are în sine caracteristica de a fi un act apt să producă prejudicii și, prin urmare, în lipsa altor elemente certe, nu poate fi atacată. Cu privire la acest aspect, se amintește că sistemul SysPer 2 nu este suficient pentru a cuantifica valoarea drepturilor viitoare de pensie, după cum și „Calculette Pension” se limitează la a furniza un rezultat pur indicativ, care nu poate fi atacat. Doamna Conticchio a putut ataca numai decizia definitivă, comunicată în scris, referitoare la acordarea și la calcularea drepturilor sale de pensie, întrucât numai de la acel moment a cunoscut cu certitudine cuantumul lunar exact al propriei pensii.

2. Al doilea motiv: „Încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională și a dreptului la o procedură publică”.

Întrucât Tribunalul Funcției Publice a considerat că a avut suficiente informații din actele supuse examinării sale, a decis prin ordonanță motivată fără continuarea procedurii. Această decizie a compromis dreptul recurente la o protecție jurisdicțională deplină. Astfel, doamnei Conticchio nu i-a fost recunoscut dreptul de a-și expune propriile argumente și nici nu i-a fost acordat dreptul de a oferi clarificări ulterioare și în ceea ce privește cauzele de inadmisibilitate și/sau de netemeinicie a acțiunii, încălcându-se în acest mod principiul unui proces echitabil. În acest sens, recurenta amintește că articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede dreptul la bună administrare, înțeles ca dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ceea ce privește problemele sale, de un tratament imparțial și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor și a organelor Uniunii. Acest drept cuprinde, printre altele, dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri care ar putea să îi aducă atingere.

3. Al treilea motiv: „Cu privire la îmbogățirea fără justă cauză — Încălcarea dreptului la un proces echitabil”.

Recurenta arată că acțiunea din primă instanță nu poate fi considerată prescrisă întrucât din fișa de salariu nu era posibil să se verifice în niciun mod prezența unor elemente referitoare la motivul în discuție. Recurenta a putut invoca o îmbogățire fără justă cauză a Comisiei numai în momentul în care aceasta a primit decizia de calculare a pensiei, respectiv la 26 mai 2010. Recurenta nu a avut astfel pe deplin cunoștință de cuantumul contribuțiilor plătite, întrucât nu a primit niciodată de la serviciile responsabile ale Comisiei comunicările cu privire la acest aspect. În plus, recurenta amintește că a fost plătit Comisiei echivalentul actuarial al drepturilor de pensie anterioare acumulate la INPS în Italia, acestea fiind transferate sistemului comunitar de pensii și fiind astfel creat un dezechilibru între pensia primită și contribuțiile plătite în cursul anilor lucrați. Prin urmare, administrația a pretins mai întâi un anumit nivel contributiv, iar ulterior a acordat o grupă de

vârstă inferioară în raport cu anii efectiv lucrați, generând o îmbogățire fără justă cauză pentru administrație în raport cu propriii funcționari.

---

**Ordonanța Tribunalului din 6 august 2012 — Makhlouf/Consiliul**

(Cauza T-82/12) <sup>(1)</sup>

(2012/C 295/56)

*Limba de procedură: franceza*

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

---

<sup>(1)</sup> JO C 109, 14.4.2012.